Ao. 1856. **No. 80.**
Donderdag **3 Julij.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 30 *Junij* 1856.

Bij Koninklijk Besluit van den 22 Mei ll. No. 66, is:

1o. Aan den Officier van Gezondheid der 1ste klasse, 1e. Officier van Gezondheid der 2e. klasse titulair Hendrik Schorrenberg van de Militaire Geneeskundige dienst in *West-Indie*, een eervol ontslag uit Z. M. Militaire dienst verleend, met toekenning van pensioen voor voor den rang van Majoor.

en 2o. Benoemd bij de Militaire Geneeskundige dienst in *West-Indie* tot Officier van Gezondheid der 1e. klasse, de Officier van Gezondheid der 2e. klasse bij die dienst F. W. L. Tijdeman.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 2 *Julij* 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 1n. dezer maand No. 811, is, tengevolge van het overlijden van den Heer Mr. H. C. Focke, onder de nadere goedkeuring des Konings, benoemd tot *waarnemende President* van het Collegie van *Kleine Zaken*, de Heer E. van Emden, oud lid van het Geregtshof.

De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 2 *Julij* 1856.

(9291) Alzoo Koba van Candasie van Dieulefit van het Gouvernement vergunning heeft verzocht, om in de plaats van den door haar en hare dochter Keetje Dieulefit, zich schrijvende Keetje Santolina Dieulefit, gevoerd wordenden familienaam Dieulefit, voortaan dien van *TORRES* te voeren.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *zes* weken, na de dagteekening dezer, daarvan aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

27 Junij. Van de slavin *Jaba*, geboren in 1840, dochter van *Julia*, toebehoorende aan Plantaadje *Vissers-zorg*, divisie *beneden Commewijne*.

27 Junij. Van den slaaf *Mentor*, geboren in 1819, zoon van *L. M. Westerbroek*, toebehoorende aan J. F. Werges.

» » Van den slaaf *Constant*, geboren in 1844, zoon van *Fanny*, toebehoorende voor den vrijdom aan Johannes Lucas.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

2 Julij. Van de slavin *Celestina*, geboren in 1832, dochter van *Cornelia*, toebehoorende aan B. Guilmin (nu Boedel).

» » Van de slavin *Wilhelmina*, geboren in 1843, dochter van *Jetta*, toebehoorende aan Plantaadje *La Rencontre*, divisie *Para*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Eerste afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Post-Kantoor.

Op aanstaanden ZATURDAG den 5n. Julij, des morgens ten 8 ure, zullen de per de Koloniale Schoener *Curaçaonaar*, via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 30 *Junij* 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Op DONDERDAG den 3den Julij d. j., zal door Z. E. den Heer Gouverneur *geene AUDIENTIE* worden verleend, ook zal er des avonds *geene SOIRÉE* worden gehouden.

Paramaribo, den 2 *Julij* 1856.

De Adjudant van den Gouverneur,
F. P. KAMERLING.

Transport.

(9286) Den 30 Junij 1856. A. J. van den Bergh Echtgenoot van J. J. Charmes aan M. S. Abendanon Wed. F. R. Buschman, van het Huis en Erf aan de *Keizer straat* N. W. La. B No. 223, O. W. La. D No. 162.

Paramaribo, den 30 *Junij* 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI van GEFFEN.

Transporten.

(9276) Den 1 Julij 1856. A. B. de Vries aan S. Seelig van het Huis en Erf en de daaropstaande gebouwen aan de *Zwartenhovenbrug straat* uitkomende aan de *Saramacca straat*, N. W. La. F No. 5, O. W. La. D No. 510.

Den 2den, de weduwe G. C. Fuchs geb. Krieger, aan G. C. G. Reeder Echtgenoot van E. A. J. van Gogh, van het Erf met de daaropstaande gebouwen aan de *Wagewegstraat* N. W. La. B No. 188 O. W. La. D No. 144.

Paramaribo, den 2 *Julij* 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI van GEFFEN.

(9572) Bij inschrijving worden te Koop aangeboden van de Plantaadje *Concordia*, aankomende den Boedel S. de la Parra voor de *helft* en de Erven S. H. de la Parra voor de *wederhelft*:

17 VATEN SUIKER.

De inschrijvings billetten zullen bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* worden aangenomen tot *HEDEN VOORMIDDAG* ten 11 ure, en het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal na toewijzing, de kooper binnen 8 dagen de *Suiker* voor zijne rekening en risico van Plantaadje moeten laten afhalen.

Paramaribo, den 3 *Julij* 1856.

De Secretaris bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der Onbeheerde Boedels,
J. ELLIS.

Paramaribo, den 2 *Julij* 1856.

(9566) Naar aanleiding van art. 26 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, worden belanghebbenden geinformeerd, dat de boedelbeschrijvingen van de *solvente* boedels van Ernst Frederik Johanns, Johannis Michaël Kleine en Jean François Lemé, gedurende den tijd van *drie* weken ter Secretarie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* ter *visie* liggen, met inthimatie om, wanneer de

Crediteuren eenige aanmerkingen, hetzij op de gegrondheid en de hoegrootheid der daarbij voorkomende schuldvorderingen, hetzij op de rangschikking der Crediteuren mogten hebben, daarvan binnen den tijd van *drie* weken, na den dag waarop de bevoegdheid om van deze stukken *visie* te nemen, is geëxpireerd, bij eenig behoorlijk schriftuur aan Commissarissen te doen blijken.

De Secretaris bij het Collegie van Commissarissen voornoemd,
J. ELLIS.

Van onderstaande plantaadje worden bij inschrijving, tegen *Kontante Betaling*, te koop aangeboden;

Van *Mary'shope* $\frac{8}{9}$, Erven Conolly:

20,000 pond **KATOEN**
(ompitten).

Van *Mary'hope* $\frac{1}{9}$, J. Robinson en R. Wright;

3,333 pond **DITO DITO**.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot Vrijdag den 4den dezer, des morgens te 9 ure aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de *Katoen*, onmiddellijk na de toewijzing, voor rekening en risico van den kooper, van plantaadje moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 2 Julij 1856. (9565)

De gewezen Sequesters der plant. voornoemd,
A. KENNEDIJ qq. c. s.

Nieuwstijdingen.

Engeland.

De *Times* bespreekt weder de kwestie van Centraal-Amerika vooral met het oog op het gerucht, dat de Vereenigde Staten het bestuur van Walker over Nicaragua zullen erkennen. Zulk eene daad, zegt het blad, zoude de Britsche regering tot regtmatige ijverzucht opwekken, want het bekende doel van Walker en waardoor hij zich de sijmpathie van gelijkdenkenden in de Unie verworven heeft, is eene inlijving bij de Vereenigde Staten. Zijne vrienden stellen hem als den regenerator van Centraal-Amerika voor, in zooverre namelijk, dat de wedergeboorte er van zooveel als de invoering van een' duurzamen invloed der Unie in Centraal-Amerika beteekent. Onder deze omstandigheden moeten wij nogmaals op eene arbitrage aandringen. Waarom is de regering te Washington zoo ongenegen daartoe over te gaan? Ieder verstandig mensch zoude zeggen, dat eene arbitrage de ware weg is om de kwestie van Centraal-Amerika te regelen. Twee staten hebben verschil omtrent de uitlegging van een tractaat. Zij hebben een groot aantal brieven, notas en vertoogen gewisseld, en kunnen maar tot geene slotsom komen. De discussie heeft dus tot niets gediend, doch *wij* van onze zijde verklaren ons bereid ons aan eene scheidsregterlijke uitspraak te onderwerpen. De Amerikaansche regering echter, zoo ver ten minste de heer Buchanan als haar vertegenwoordiger gelden kan, schijnt niet zoo bereid daartoe te zijn. Daarna tracht de *Times*, uit eene reeks aanhalingen uit het *Blue Book* over deze kwestie, te bewijzen, dat de heer Buchanan een rond jaar lang, lord Clarendon's aanbiedingen als louter scherts heeft beschouwd en eindelijk heeft voorgegeven er niets van te weten, dat een voorstel tot arbitrage gedaan was. Het blad trekt daaruit de gevolgtrekking, dat de heer Buchanan tijdens zijn verblijf als gezant in Engeland, slechts zijne toekomstige positie in zijn vaderland op het oog heeft gehad. En niets kan hem ter bereiking van zijn doel welkomer zijn geweest, dan een internationaal geschil, waardoor hij bij zijne landgenooten als de voorvechter der Amerikaansche regten en de tegenstander van Britsche aanmatigingen konde schitteren. Dientengevolge bestaat er geen vooruitzigt op eene oplossing van het geschil vóór dat de presidentskeuze in Amerika voorbij is.

— De Engelsche dagbladen hebben zich in scherpe bewoordingen over Griekenland uitgelaten en lord Palmerston zelf gaf onlangs in ondubbelzinnige bewoordingen te kennen, dat de Grieksche regering niet bij magte was, om de rooverijen in dat land te onderdrukken. Dit heeft in Griekenland groote ergernis gebaard. Deze verwijten hebben echter maar al te veel grond, want hoevele roovers van tijd tot tijd ook onthalsd worden, het kwaad blijft voortduren. Men beweert evenwel dat de zetel van het kwaad hoofdzakelijk voortvloeit uit den staat van maatschappelijke desorganisatie, die in Epirus in Thessalie heerscht, welk gedeelte van het oude Griekenland in 1832 aan Turkije toegevoegd werd, hetgeen volkomen waar is; maar men zegt teregt, dat de Grieksche regering ten minste zorg moest kunnen dragen, dat het gespuis uit die streken zijne rooftogten niet tot aan de poorten van Athene kon uitstrekken.

— De keizer van Rusland heeft te Warschau in eene aanspraak tot de maarschalken en de deputatie des adels gezegd, dat hij het voorledene wilde vergeten, maar dat zij dan ook aan hunne landgenooten moeten aanraden zich niet meer aan droomerijen over te geven. Z. M. verstaat natuurlijk door dat woord de hoop der Polen op het herkrijgen hunner onafhankelijkheid.

— Betreffende de Sondtol kwestie wordt gemeld, dat de Engelsche regering verklaard heeft dienaangaande volstrekt niet in eene schikking met de Deensche regering te willen treden, indien alle belanghebbende staten, met inbegrip van Noord-Amerika, daarin niet tevens genoegen nemen.

— De *Times* zegt dat Engeland thans geneigd zou zijn de bemiddeling van den keizer van Rusland aan te nemen in het geschil met Amerika.

— In Ierland is de geschiedenis van de vermoorde mrs. Sarah Kellij thans het onderwerp der gesprekken. Het vermoeden bestaat dat het te kennen gegeven voornemen van de overledene om den pachtprijs van landerijen, die zij in kwade tijden verminderd had weder te verhoogen, de oorzaak van de gepleegde misdaad is geweest. Overigens wordt zij als eene zeer milde grondbezitster beschreven, die aan de van haar afhankelijke pachters en arbeiders vele weldaden bewees. Mrs. Kelly was eene zeer vermogende dame. Hare goederen bragten haar jaarlijks 7 a 8000 p. st. op, en bovendien geraakte zij bij den afloop van het vermaarde proces » Kelly Thewles" in het bezit van een vermogen van 250,000 p. st. Een harer naastbestaanden, beheerder van het goed Ballindery, waar de misdaad gepleegd werd, is als verdacht van den moord of de aanzetting daartoe in hechtenis genomen. Een neef van de overledene en een aantal kinderen waren getuigen van de misdaad. De beide moordenaars droegen vrouwen kleederen en hadden zwarte maskers voor het gezigt. Toen zij mrs. Kelly naderden nam deze de vlugt, maar viel dadelijk op den grond, misschien door schrik onmagtig geworden, of ten gevolge van eene andere omstandigheid. Een van hare vervolgers boog zich over de liggende heen, mikte bedaard en joeg haar een pistoolkogel door de slaap; daarop ging hij ter zijde en zijn medgezel voltooide het bloedige werk door een tweede schot. Thans gingen beiden op den ongeveer 30 voeten verwijderden neef af, die gerucht gemaakt had. Deze vlugtte dadelijk en nam niet eerder rust voor hij het zekere huis bereikt had. — De vermoorde had een merkwaardig leven achter zich. De dochter van een tapper in een stadje van het graafschap Kent, werd zij op nog zeer jeugdigen leeftijd door een rijk en voornaam man verleid en ontvoerd, die met haar om nasporingen te ontgaan, van de eene plaats naar de andere trok en zich eindelijk in Ierland nederzette. Het duurde niet lang of de oude roué werd zijne gezellin moede, en na een oponthoud van een paar maanden te Dublin, dwaalde zij zonder huisvesting, zonder middelen en verlaten de straten van de Iersche hoofdstad rond. Een degelijk advocaat met wien zij toevallig bekend was trok zich harer aan, stelde een regtsgeding tegen haren verleider in en bewerkte de veroordeeling tot eene schadeloosstelling van verscheidene duizend pond. Daarmede scheen de ongelukkige uit den nood gered te zijn. Dan reeds na een paar weken was het geld weder weg, tengevolge van een faillissement desgenen bij wien zij het geld belegd had. Bijna twintig jaren leefde zij daarop te Dublin als een uit de maatschappij eenigermate verstootene, tot zij eerst de maitresse, vervolgens de vrouw van eenen heer Kelly werd die zich door zijne werkzaamheid als advocaat een aanzienlijk vermogen verworven had. Na zijn overlijden voor 10 a 12 jaren werd de aanspraak van mrs. Kelly om zijne nalatenschap door verscheidene leden zijner familie bestreden, en er ontstond een belangrijk en ingewikkeld proces uit, dat door haar met eene bewonderenswaardige standvastigheid werd volgehouden, en bij alle geregtshoven ten haren gunste beslist.

— De roemde ingenieur Stephenson heeft het voorstel gedaan, een spoorweg aan te leggen van London naar Culcutta, die slechts bij Dover en aan den Bosphorus afgebroken behoeft te worden, door middel van welken spoorweg men van Londen tot den Ganges in eene week tijds tegen de helft der tegenwoordige reiskosten komen kan. Hij stelt voor het reuzenwerk in tien jaren tijds te voltooijen. In Europa zou men alleen de linie van 1000 Eng. mijlen tusschen Belgrado en Konstantinopel noodig hebben te voltooijen. De eigenlijke zwarigheden zouden eerst te Scutari beginnen; van daar zou eene baan van 1300 mijlen tot Bassora aan de Perzische golf, en van Bassora een spoorweg van 1100 mijlen lang door Perzië en Beludschistan tot aan den Indus aangelegd worden. De linie zou van Scutari naar Ismid gaan, en van daar door het Sakharia-dal naar Servi-Kissar; vervolgens naar Ak-Serai en door eene der Kurin bergpassen, aan de bronnen van den Euphraat en door het dal van de Euphraat, naar de Perzische golf.

De kosten van aanleg worden op 10,000 p. st. per Engelsche mijl begroot.

Het ontwerp, hetwelk de heer Stephenson reeds voor jaren geopperd had, verschijnt, volgens de Times, op dit oogenblik op een gepast tijdstip; doch het gaat, zegt dit blad, niet alleen Engeland aan. Frankrijk zal voor dat het dit plan billijkt, wel willen berekenen, hoeveel schadevergoeding het grootere verkeer over Calais en Boulogne zal geven voor het verlies, hetwelk Marseille daardoor ondergaat. Belgie is, wegens het verkeer van Ostende, daarin ook betrokken. Oostenrijk en eenige Duitsche Staten zouden uit een commercieel oogpunt daarvan groote voordeelen verwachten kunnen. Het meeste echter zou Turkije daarbij winnen; want alleen wanneer de ziekelijke beschaving van het Ottomannische rijk onophoudelijk met het leven, de beschaving en

den handel van het Westen in aanraking komt, is de ondergang van Turkije te voorkomen.

— Onlangs werden verscheidene duizende personen door een ongewoon schouwspel naar de oevers van het Surry kanaal gelokt. Het gold eene weddingschap om 5 p. st. tusschen twee *clowns*; mr. Paul Herring en Garret, die, elk gezeten in eene wastobbe, met 4 ganzen bespannen, om het snelst een afstand van 500 ellen op genoemd kanaal zouden afleggen. Het brooze vaartuig van mr. Garret sloeg echter bij 't begin van den wedstrijd om, een korten tijd met man en ganzen in de diepte verdwijnende. Allen werden gelukkig gered. Ofschoon dus de drenkeling de weddingschap verloren had, daar mr. Paul Herring intusschen statiglijk aan den eindpaal genaderd was, kon hij toch het genoegen niet weerstaan om, na van kleeding verwisseld te hebben, een tweeden togt te doen die ditmaal, onder toejuiching der menigte, met allen glans afliep.

— Zoo als men weet heeft de kunst zich beijverd om kippen van het, naar menschelijk inzien, verdrietig broeijen te ontslaan, door de kiekens door kunstmatige verwarming uit de eijerschaal te verlossen. Er loopen op dit oogenblik in vele streken kippen en hanen, op die wijze ter wereld gekomen, vrolijk en tierig op de boerenerven rond. 't Was echter der kunst nog niet genoeg om de kip van den last des broeijens te bevrijden; — een natuurkundige te Keulen heeft er nu iets op uitgevonden, om haar te noodzaken al de eijeren, die zij bij welwezen in vijf of zes jaar denkt te leggen, in één saizoen te leveren. Daar haar carrière dan gesloten is, kan zij haar leven onmiddellijk eindigen in den middagpot.

Frankrijk.

De gisting welke door de verklaringen van graaf Cavour in Italie is verwekt, heeft, naar men uit Weenen mededeelt, de waakzaamheid der Oostenrijksche regering verdubbeld. Graaf Radetzki zou van den keizer bevel ontvangen hebben, om elke poging van opruijing tegen het gezag, op de nadrukkelijkste wijs te keer te gaan, en zulks niet alleen in Lombardije, maar evenzeer in de aangrenzende Italiaansche staten.

— Het *Journal des Débats*, herinnerende dat het denkbeeld om Moldavie en Wallachije met elkander te vereenigen, op het Parijsche congres door Frankrijk en Engeland ijverig ondersteund werd, beweert op grond van mededeelingen uit beide landen, dat dit mede de wensch des volks is. De algemeene divan van Moldavie, zegt het blad, heeft den 24 Mei, bij het sluiten zijner zitting, eenparig prins Ghika geluk gewenscht, dat hij de vereeniging van beide provincien aan de conferentie voorgesteld heeft. Daar de Divan alleen uit bojaren bestaat, wier belang welligt de voortduring van den tegenwoordigen stand van zaken zou medegebragt hebben, maakt het *Journal des Débats* daaruit de gevolgtrekking, dat alleen het belang des vaderlands hen tot dit eenparig besluit gebragt heeft.

— Brieven uit St. Petersburg deelen mede, dat in de Oostzee-provincien eene groote schaarste van levensmiddelen en granen heerscht, waarbij komt, dat de oogst daar weinig belooft. Men leidt hieruit af, dat dit op den prijs der granen op de verschillende markten van het vaste land, terug werken zal, op grond dat Rusland denkelijk het deficit in deze provincien uit den voorraad in de Zuidelijke dekken zal.

— Tusschen Spanje en Mexico bestaat een ernstig geschil, doordien de Mexikaansche regering beslag heeft gelegd op de goederen van Spaansche onderdanen, ten einde hen daardoor te dwingen in zijn geheel teruggave te doen van de bons, welke hun vroeger waren uitgereikt, in betaling van hunne vorderingen op de schatkist van Mexico. Het Spaansche kabinet moet krachtdadig op voldoening aandringen, en zal dientengevolge eene categorische nota aan het Mexikaansche gouvernement doen toekomen. Weigert dit regt te doen wedervaren aan de eischen der Spaansche regering, dan zou de gezant van Spanje bevel bekomen te hebben, zijne vlag in te halen en het grondgebied van Mexico te verlaten. In dat geval zal de regering trachten door kracht van wapens af te dwingen, wat zij door overreding niet kan verkrijgen. Blijkens eene latere depeche is reeds eene Spaansche flotille bestemd om naar de golf van Mexico te vertrekken en de bedoelde nota kracht bij te zetten.

— Onder de belangrijke ontwerpen die bij den keizer tot rijpheid gekomen zijn, behoort, naar men verzekert, ook een, waarbij Algerie tot een soort van nationaal domein zal worden verklaard, ten einde aldaar uitgebreide domeinen in het leven te roepen, welke aan de groot-dignitarissen van het leger, die zich bij het vaderland en den keizer verdienstelijk gemaakt hebben, als belooning ten geschenke zouden worden gegeven. Dit ontwerp staat ongetwijfeld in een naauw verband met dat, waarbij een nieuwe adel zou worden ingesteld ten welks behoeve de keizer voornemens is dotatien te verleenen en waartoe hij bij het wetgevend ligchaam vergunning zal aanvragen.

— Bij Sebastopol wordt ter plaatse waar de uitbarsting der mijnen aan zoo veel dappere soldaten het leven gekost heeft, een kruis opgerigt met het volgende opschrift:

Unis par la victoire,
Réunis par la mort,
Du soldat c'est la gloire,
Des braves c'est le sort.

— De Mei-aflevering van het *Journal des Economistes* behelst het volgende berigt ten bewijze dat het stelsel van den vrijen handel meer en meer veld wint:

» Indien wij wel onderrigt zijn, en dit gelooven wij, hoewel dit gerucht onder alle voorbehoud mededeelende, dan zoude de regering voornemens zijn, binnen zeer kort alle verbodsbepalingen af te schaffen en die door hooge regten te vervangen. Er zoude een einde gekomen zijn aan het stelsel van prohibitie, hetwelk, gelijk men weet, eene zeer groote plaats inneemt in onze handelswetgeving."

Dit berigt is geteekend door den heer Baudrillart, directeur van het *Journal des Economistes* en plaatsvervangend professor in de staathuishoudkunde aan het *Collège de France*.

— Graaf Orloff lijdt aan eene oogziekte. De man die nog kort geleden misschien de meest populaire man van alle vreemdelingen te Parijs is geweest, is het thans niet meer. Moet men dit aan het tractaat van 15 April toeschrijven, dat buiten Rusland om gesloten is? Dit immers kan de graaf niet helpen; en toch moet men wel geneigd zijn het te gelooven, wanneer men bedenkt, dat thans de aartshertog Maximiliaan, wiens portret in alle plaatwinkels hangt, in zijne plaats getreden is.

— In het zuiden van Napels baart de ongunstige stand der olijfboomen ernstige bezorgdheid. Men ziet echter eene vermindering van de uitgaande regten op de olie te gemoet. Het graangewas heeft mede door de ongunstige weersgesteldheid zeer geleden. Ten gevolge van het weder verschijnen van de ziekte der druiven, zijn de wijnprijzen gerezen.

— Men zegt, dat een voornaam kapitalist uit Amsterdam met een Russisch bankier onderhandelt om de eene of andere finantieele instelling, welligt een Crédit Mobilier in Rusland tot stand te brengen.

Italie.

Er is in Italie eene partij die eensgezindheid en onafhankelijkheid wil, onder welken regeringsvorm ook; er is eene Piemontesche constitutionneele partij, waarmede Manin zich heeft vereenigd; er is nog eene partij Murat, die vooral te Napels en te Parijs vertegenwoordigd is en eindelijk eene democratische partij, vertegenwoordigd door Mazzini. En tegenover al deze verschillende en elkander schier vijandige nuancen, staan de Italiaansche souvereinen, als een eenig man, strijdende *pro aris et focis*, terwijl Frankrijk en Oostenrijk tusschen beiden komen, maar slechts om langs den weg van overreding eenige hoogst noodige hervormingen te verwerven; niet te vergeten, dat eene Oostenrijksche armee van 60000 man de voornaamste strategische punten, van Bologna tot aan de Adriatische Zee bezet houdt, terwijl elders Fransche troepen gereed staan, elke beweging te onderdrukken. Het *Journal des Débats* ergert zich dan ook over de taal van de Engelsche dagbladen, die zich niet ontzien, terwijl de regering der koningin eene vredelievende houding aanneemt, de volken van Itatie op te ruijen. Het blad maakt de Italianen bovendien opmerkzaam, dat zij dwaas zouden doen hulp van Engeland te verwachten, op een tijdstip, waarop het kabinet van St. James een of- en defensief verbond met Frankrijk en Oostenrijk heeft gesloten. Wij weten zeer goed — zegt het *Journal* dat de alliantie van meergenoemde mogendheden, letterlijk genomen, een speciaal en afzonderlijk doel heeft; maar het zou kinderachtig zijn te gelooven, dat traktaten tusschen mogendheden van den eersten rang, niet tevens eene algemeene beteekenis hebben en dat politieke vraagstukken geïsoleerd kunnen zijn, alsof zij onder elkander in hoegenaamd geen verband staan.

Belgie.

Uit Brussel schrijft men het volgende:

Eene der laatste zittingen der Belgische Kamers was gewijd aan eene werkzaamheid gewoonlijk van belang ontbloot; het rapport over ingekomen verzoekschriften; onder deze is echter eene, die, hoezeer de Kamer er bijna geen acht op sloeg en de dagbladen er nog niets van hebben gemeld, ongetwijfeld tot levendige discussien in en buiten de wetgevende vergadering aanleiding zal geven. De petitie, die ik bedoel, is gedagteekend Amiens 25 Februarij en aan de Kamer gerigt door een ex-generaal graaf van der Meere, een der twee hoofden van het orangistische komplot van 1841. Het hof van assises veroordeelde hem alsmede zijnen voornaamsten medepligtige, den generaal van der Smissen, ter dood. Deze straf werd door den Koning veranderd eerst in levenslangen dwangarbeid en later in twintigjarige opsluiting. Van der Smissen ontsnapte weldra uit zijnen kerker, vermomd in de kleederen van zijne vrouw, terwijl deze echtvriendin in de gevangenis bleef, wier deuren spoedig echter ten gevolge eener vrijspraak voor haar werden geopend. Daarop zag van der Meere, die zich verbonden had Europa te verlaten en er niet weder te keeren

zonder 's Konings magtiging, zijne straf definitief in levenslange ballingschap veranderd. Hij bleef tot in 1848 in Brazilie, en begaf zich daarna naar Frankrijk, zonder daartoe verlof te hebben gekregen; evenwel werd hij door de Belgische regering niet vervolgd. Thans wendt graaf van der Meere, na te vergeefs van den Koning vergunning te hebben gevraagd om in Belgie terug te keeren, zich tot de Kamer, om haar eene vraag voor te stellen; hij wil nl. weten of eene straf, die niet in de wet is opgenomen, (de Code Pénal bepaalt inderdaad den duur der ballingschap slechts op tien jaren en spreekt niet van levenslange verbanning) op een Belg kan toegepast worden, en of dit niet schending der wet en der constitutie is. Het adres van den ex generaal was in het begin der maand Mei in den *Moniteur* opgenomen en beslaat daar niet minder dan twaalf kolommen. De adressant verhaalt daarin al zijne werkdadige deelneming aan de omwenteling van 1830, en beklaagt zich over de ondankbaarheid, die hij van de Belgische regering ondervond. Het belangrijkste deel van zijn relaas is het verhaal van het komplot ter zake waarvan hij werd veroordeeld, en waarover hij tot dus verre onbekende omstandigheden openbaar maakt van meest zwaarwigtigen aard.

» Volgens zijne verklaring werd reeds in 1839 het plan geopperd tot het klomplot, welks voornaamste bewerker hij openhartig bekent geweest te zijn. Op dat tijdstip werden, met het doel om zoo mogelijk weder eene vereeniging van Belgie met Noord Nederland tot stand te brengen, door hem dikwijls bijeenkomsten gehouden te Parijs met de HH. van Gobbelschroy, voormalig minister van Koning Willem I, zijnen vriend Max Delfosse, de Potter, een der voornaamste bewerkers van de omwenteling van 1830, en andere bekende mannen. Hij verzekerde zich van de hulp van den generaal Daine, die eene divisie des Belgischen legers kommandeerde, en had mondgesprekken met de hoofden der republikeinsche partij: Bartels, Teigneaux enz.

Deze beloofden hem hunne medewerking om Koning Leopold te doen vallen, maar behielden zich na de eventueel te behalen zege volkomen vrijheid van handelen voor. Aan Koning Willem I en den prins van Oranje werd (altijd volgens het verhaal van graaf van der Meere) van de onderhandelingen kennis gegeven, en deze werden twee jaren achtereenvolgens voortgezet. Eindelijk werd de volvoering van het plan op den 25sten September 1841 bepaald. Oproer-commissien werden georganiseerd te Gent, Luik en te Brussel, van waar het teeken tot den opstand zou uitgaan. De generaal van Geen, adjudant van den koning der Nederlanden, vertrok om dezen het besluit mede te deelen; de generaal werd door een der notabele ingezetenen van de hoofdstad vergezeld.

» Den 25sten des morgens waren alle bevelen gegeven; goud werd in overvloed uitgedeeld, niet de minste onbescheidenheid had iets van het komplot doen uitlekken, en alles beloofde den besten uitslag; toen plotseling de staatsraad Grégoire, zich noemde » vertrouwde van Koning Willem II voor hetgeen Belgie betreft," zich namens den vorst bij den generaal van der Meere aanmeldde, om hem te bevelen de onderneming te schorsen. Dit bevel had tot beweegreden dat de uitbarsting van het komplot de Nederlandsche kroon zou compromitteren, en dat, aangezien de Hollanders en meer bepaald de steden Amsterdam en Rotterdam, zeer tegen de vereeniging met Belgie waren, de begrooting, die nog niet was goedgekeurd, zou kunnen worden afgestemd; enz. Van der Meere verzette zich eerst, doch gehoorzaamde ten laatste. Tegenbevelen werden overal afgezonden, en met name aan de republikeinsche hoofden, die op het bureau van het dagblad *le Patriote* permanent vergaderd waren. Al de brieven werden verbrand. Eerst toen verrieden handlangers van den lageren stand, misnoegd dat zij niet meer betaald werden, het komplot aan de regering. De generaal Buzen, minister van oorlog, die zich eenig gewigt wilde verleenen, liet een volledig arsenaal maken, kogels gieten en wist een ingebeelden opstand te verdichten. (Toen deze minister later zag dat die kuiperij zou ontdekt worden; schoot hij zich voor het hoofd).

» Eerst 35 dagen later werd van der Meere in hechtenis genomen, hij besloot met zijne medepligtigen alles te ontkennen; want door het zeggen van de waarheid zouden de koningen Willem I en Willem II in opspraak gebragt en de gevangenissen met personen van allen rang en stand gevuld zijn geworden, en Belgie ware tot op zijne grondvesten geschokt geworden. Het zwijgen der medepligtigen werd gekocht, en weder was het, als altijd, van der Meere, die alles uit zijne eigene beurs betaalde, zonder eenig subsidie uit Nederland te hebben genoten.

» Dit nu is de korte inhoud der petitie, waarvan ik heb gemeend u niet onkundig te moeten laten, opdat de zonder twijfel lasterlijke aantijgingen die zij tegen uwe beide vroegere Koningen bevat, mogen worden wederlegd, alvorens zij nog onder ons publiek worden verspreid.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 1n. dezer, het schip *Johanna Christina*, kapt. J. A. de Lang. Passagier: de Heer E. H. Swalu.

Idem, het schip *Bacchus*, kapt. Hoffker.

Idem, het schip *Elize Henriette*, kapt. Detering. Allen van Amsterdam.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

ADVERTENTIEN.

Surinaamsche Maatschappij van

WELDADIGHEID.

Op autorisatie van het HOOFDBESTUUR zal door de Commissie *C*, aan den minstinschrijvende, na goedkeuring van monsters en prijzen, worden aanbesteed, om dadelijk te leveren, de onderstaande Artikelen, ten behoeve der Kweekelingen dezer Maatschappij, als:

938	Ellen	*Osnabr. Linnen.*
846	»	*Shirting.*
588	»	*Calico.*
300	»	*grof Katoen.*
196	»	*Cambricks.*
50	Omslag	*Doeken.*
39	Jongens	*Stroohoeden.*
25	Meisjes	*dito* met *Linten.*
3	pond wit ord. en	
5	» » fijn	*Naaigaren.*

En gedurende *een jaar* van tijd tot tijd te leveren;

P. m. 130 paren Jongens
en 105 dito Meisjes *Schoenen.*

De inschrijvings-billetten en monsters zullen ten huize van den WelEdelen Heer N. M. BENDER worden aangenomen tot en met Donderdag den 10n. dezer maand.

De toewijzing geschied zijnde, zal de betaling der eerstvermelde Goederen, onmiddellijk na de levering plaats vinden, terwijl die der Schoenen telken kwartale, naar gelang der aflevering, zal worden bewerkstelligd.

Paramaribo, den 2 Julij 1856.

De Secretaris der Commissie C,

I. NAHAR Cz.

Getrouwd:

JAN MAY

en

SOPHIA MARIA WERGES.

Paramaribo, den 2 Julij 1856.

Eenige kennisgeving. (9574)

Societeit: **ONS GENOEGEN.**

VERGADERING op Zaturdag den 5n. Julij 1856, des avonds te *half acht* uur.

Ballotage. (9575)

ADMINISTRATEUREN

der plantaadje *Berkshoven en Oostrust*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, tegen *kontante betaling*, te koop aan:

17 VATEN SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper, binnen *acht* dagen van plantaadje aftehalen.

De inschrijvings-billetten worden aangenomen tot Zaturdag den 5den dezer, des voormiddags 11 ure, ten kantore van J. F. WERGES. (9571)

Paramaribo, den 2 Julij 1856.

LUGARD & COMP.

hebben ontvangen per kapts. HOFFKER en DE LANG:

Versche *PROVISIEN*,

waaronder *Gras Boter*, Rolpens, HAMMEN, enz.

Okshoofden, tonnen en manden *Valker* en *Haantjes* BIER.

Diverse timmer-, veld-, tuin en keuken *Gereedschappen*, als:

Roffel en andere Schaven, Dissels, Handbijlen, dito Zagen en Zaagvijlen, Breek, koker en Steekbeitels, Nijptangen, Passers, Hamers, Mokers, Koevoeten, Boorijzers en Slaglijnen.

Duim en Kruishengsels, Knippen en Grendels, D. | N. grendel, hang en kastsloten, Overvallen, Windhaken en Krammen, Scharnieren, Bogt dito, Schroeven, boven en onder Deurschuiven.

Geel en with. Houwers, Negerschoppen, Houweelen, Tuinharken en Schoffels. — IJzeren Potten, Koekepannen, Visch do. Roosters en Braadschotels. — *Benevens:* Metseltroffels, Strijkijzers, Platlood, duiker, kuiper do., zink en andere soorten **SPIJKERS.** [9573]

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.